

Posudek k rigorózní práci

Autorka:	Mgr. Miroslava Tomková
Téma:	Nejčastější pochybení zadavatelů při zadávání veřejných zakázek včetně rozhodovací praxe
Rozsah práce:	115 stran textu

Téma práce

Téma, které si autorka zvolila, tedy problematika pochybení zadavatelů při zadávání veřejných zakázek je tématem nejen velmi zajímavým, ale zejména též aktuálním. Důvodem je relativně stále nová právní úprava zadávání veřejných zakázek, která s sebou přinesla řadu aplikačních i interpretačních potíží. Nad to uvedené téma autorka zpestřila ještě o své zaměření na rozhodovací praxi dozorujících orgánů, tedy zejména Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ale také příslušných soudů, čímž bylo téma rigorózní práce ještě zpestřeno. Problematiku pochybení zadavatelů přitom hodnotím jako téma středně obtížné.

Cíl práce

Cíl práce autorka vymezuje v úvodu své práce na str. 7 a 8, kde uvádí, že cílem rigorózní práce je zaměřit se na nejčastější pochybení zadavatelů při zadávání veřejných zakázek, a to především na pochybení, která často i mezi odbornou veřejností vzbuzují kontradiktorní názory. Autorka dále uvádí, že se bude zaměřovat rovněž na pochybení, která jsou z odborného hlediska elementární, ale z hlediska právní praxe se stále a opakovaně vyskytují. K tomu pak autorka dodává, že smyslem rigorózní práce je poukázat na tato nejčastější pochybení zadavatelů a poskytnout odpovědi na otázky, jak by měli zadavatelé v konkrétních případech postupovat, aby jejich úkony a jednání byla v souladu s právními předpisy.

Lze konstatovat, že tento cíl práce autorka v rigorózní práci beze zbytku naplnila a předložila komplexní a velmi zajímavé pojednání na zvolené téma.

Systematika a struktura práce

Rigorózní práci autorka dělí do celkem dvanácti samostatných kapitol. Každá z kapitol je přitom věnována určitému tématu, které po obecném výkladu specifikuje vždy nejčastější pochybení zadavatelů právě ve vztahu k této problematice. Samostatná subkapitola u každé kapitoly je věnována rozhodovací praxi, ve které autorka shrnuje nejdůležitější judikaturní závěry vztahující se k uvedené problematice.

Všechny kapitoly na sebe logicky navazují a zabývají se všemi důležitými aspekty zadávacích řízení. Věnují pozornost tedy nejen zadavateli a samotnému pojmu veřejné zakázky, ale také otázkám spojených s dělením veřejných zakázek a s více pracemi na veřejnou zakázku, a také se samotným procesem zadávacího řízení, tj. zejména s otázkami spojenými s otvíráním obálek, s posouzením a hodnocením nabídek apod.

Celkově mohu konstatovat, že rigorózní práce pokrývá skutečně velmi širokou škálu problémových okruhů a aspektů zadávacích řízení a velmi zajímavým způsobem shrnuje častá pochybení, kterých se zadavatelé u různých veřejných zakázek dopouštějí.

Obsahová úroveň práce

K obsahové úrovni práce nemohu mít žádných výhrad a připomínek. Text rigorózní práce je velmi čtivý a přehledný. Autorce se podařilo jednoduchým a zároveň velmi výstižným jazykem identifikovat, vyřešit a také z hlediska rozhodovací praxe nastínit možné způsoby řešení u nejdůležitějších problematických okruhů, které jsou ve vztahu k činnosti zadavatelů s veřejnými zakázkami spojena. Kladně hodnotím, že autorka postupuje vždy u každé kapitoly od obecného výkladu ke konkrétním závěrům. Tedy nejprve shrnuje popisovanou problematiku, následně v další subkapitole uvádí nejčastěji příklady pochybení a v samostatné subkapitole poté shrnuje závěry praxe a nejdůležitější rozhodnutí. Kladem práce je, že autorka rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo příslušných soudů pouze neuvádí, ale vždy je zasazuje do širšího kontextu, komentuje a následně se argumentačně vyjadřuje k tomu, zda takový závěr soudu je správný či nikoliv. Pouze na některých místech práce si ve vztahu k některým výkladům obsaženým v práci dovoluji drobnou výtku právě k absenci hlubší argumentační roviny ve vztahu ke zkoumaným problémům. Příkladem může být shrnutí judikатурních závěrů ve vztahu k dělení veřejných zakázek obsažených na str. 29 – 32 práce. Za velmi kvalitní naopak považuji výklady o problematice více prací a také problematice posouzení a hodnocení nabídek.

Formální úroveň práce, práce s prameny, citace a judikatura

K formální úrovni práce nemám žádných připomínek. Jak již bylo výše uvedeno, text je velmi čtivý a přehledný. Formulace, které autorka užívá, jsou výstižné. Autorka se vyvarovala četnějšího výskytu gramatických a pravopisných chyb, pouze se objevují některé dílčí problémy v používání interpunkčních znamének.

Citační aparát se řídí příslušnými normami, v práci jsem neobjevil žádné pasáže, které by neobsahovaly potřebnou citaci, pokud byla nezbytná. Kladně hodnotím práci s odbornou literaturou a také s judikaturou.

Otázky k ústní obhajobě

U ústní obhajoby by se autorka měla znovu vrátit zejména k obecné úvaze, zda podle jejího názoru nový zákon o zadávání veřejných zakázek odstranil většinu sporných míst, které vznikaly z pohledu zadavatelů a jejich postupů v praxi podle předchozí právní úpravy. Dále by se autorka měla vyjádřit k právní povaze zadávací dokumentace a obchodních podmínek, a to i s přihlédnutím k možnosti jejich změn.

Shrnutí a hodnocení

Na základě předloženého posouzení hodnotím rigorózní práci jako velmi kvalitní pojednání na zvolené téma, které naplňuje jak po formální tak po obsahové stránce všechny náležitosti kladené na rigorózní práce. Proto tuto práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 31.8.2017

JUDr. Tomáš Horáček, Ph.D.